

- ¹⁶⁾ Kvinders Ansættelse som Inspecturer ved Regerings-Institutioner.
- ¹⁷⁾ Optagelses-Lov, der tvinger uægte Børns Fædre til at betale 10 Pund Sterling henimod Moderens Forløsningstid.
- ¹⁸⁾ Beskyttelse for unge Piger, der er uden Arbejde eller nylig er komne til Landet.
- ¹⁹⁾ Oprettelse af en Jurisdiction for Børn.

Vidnesbyrd.

Tilskyndet af Alliancen, hvis Troessætning er, at alle Forbund under dens Vinger skal støtte hinanden, sender Kvindernes Politiske Forbund i Australien et Spørgsmaal ud til det Nationale Parlaments og Staternes Parla-menters Medlemmer for at samle deres Vidnesbyrd om de Virkninger, som Kvindernes Stemmeret dér er befundet at afstedkomme. Meningen er, at disse Vidnesbyrd atter skal sendes til Alliancen.

Alliancen udgiver disse Vidnesbyrd i den alt omtalte lille Bog: »Woman Suffrage in Australia.« Der er Premierministerens Vidnesbyrd, Vice-Præsidentens, Senatorers og mange andres. Det almindelige Onkvæd er: *Women's Suffrage has been a proved success.* »Kvindernes Stemmeret har vist sig at være af udmærket Virkning!

Ogsaa Biskoppen af Tasmanien har givet sit Vidnesbyrd efter at man har sendt ham Opfordringen. Han siger i sine Slutningsord:

»1) Kvindernes Stilling har upaatvivlelig vundet, siden man for Alvor maa regne med denne nye politiske Kraft.

2) Kvinderne har i sig selv vundet ved at skulle tage det fulde Borgerskabs Ansvar paa sig.

3) Der er en voksende Overbevisning om, at Statens moralske Funktioner nu vil faa en mere forholdsmæssig Betydning.

4) Lovgivning angaaende Børn, Piger og Kvinder vil baade faa hurtigere Afgørelser og afvejes nøjere. — — —

»Saaledes faar Australien sin Løn for at have svaret paa den uomgaaelige Appel til Retfærdigheden.«

J. E. Mercer, Biskop af Tasmanien.

(Efter Vida Goldsteins Brochure: »Woman Suffrage in Australia.«)

Et nyt Moment i Arbejdet for Kvindestemmeret.

Af *Johanne Blauenfeldt*.

Der er Tusinder af kristne Kvinder rundt om i de forskellige Lande. Ikke alene i Europa, men ogsaa i Amerika, Australien, ja

selv i Asien og Afrika kan de tælles i Tusinder. Og de Tusinder af Kvinder, som jeg her tænker paa, er ikke alene kristne af Navn, noget man let kan blive i et kristent Land, men Kristendommen er bleven Virkelighed og Liv for dem, og nu er de iøvrigt beskæftigede med at bringe andre det samme, som har gjort deres eget Liv lykkeligt og fredfyldt. Med stor Varme og Iver har de kastet sig ind i Arbejdet for ydre og indre Mission, og i alle Lande udføres der et stort, selvopofrende og dygtigt Arbejde af dem.

Mange af disse Kvinder, der staar i det direkte, kristelige Arbejde, har paa forskellig Maade høstet Gavn af, hvad Kvindesagen allerede har udrettet, ja, man kan tilføje, at de aldeles ikke kunde udføre det Arbejde, de nu udfører, eller indtage de Stillinger, de nu indtager, om Kvindebevægelsen ikke havde banet Vejen for dem, ofte gennem haard Kamp, gennem Misforstaaelse og Spot.

Men — mærkværdigt nok ser vi den store Masse af disse Kvinder staa enten ganske uforstaaende eller endogsaa som Modstandere af Kvindebevægelsen.

Paa den anden Side vilde deres Tilslutning betyde en meget betydelig Kraftforøgelse. Det er Kvinder med Karakter; Kvinder, der kan lægge hele deres Sjæl i Arbejdet for den Sag, der har vundet deres Sympathi; Kvinder, der kan ofre; Kvinder, der kan taale Modstand; altsammen, naar de har faaet den Overbevisning, at den Sag, de arbejder for, er en god og retfærdig Sag og sidst, men ikke mindst — at Gud selv har ført dem ind i Arbejdet for denne.

Intet Under derfor, at man allerede paa den første internationale Kvindestemmerets-kongres i Washington i 1902 som et af Æmnerne valgte dette: »Hvorledes skal vi bedst naa de konservative, troende Kvinder?«

I kristelige Kredse har der overalt til at begynde med hersket megen Uvilje mod Kvindebevægelsen. En ganske naturlig Følge deraf har været dette, at kun ganske enkelte, selvstændigt tænkende og modige Kvinder fra disse Kredse har vovet at slutte sig til den. Den store Masse har hidtil staaet udenfor.

Men nu begynder der at gaa Hul. Og det er ikke alene i Danmark, men overalt. Da jeg selv vaagner op og henvender mig til Kvinder i andre Lande, der staar i det samme kristelige Arbejde, som jeg i Danmark, saa finder jeg Spor af den samme Opvaagnen og en Trang til at vi, der deler Tro med hverandre, skal lære hinanden at kende og veksle Tanker med hverandre om denne overordentlig betydningsfulde Sag.

En Følge af denne begyndende Opvaagnen er atter dette Møde 18. Juni under Kongressen i Amsterdam i Aar, hvor, »Kvinders

Stemmeret set fra et kristeligt Standpunkt« belyses af kristne Kvinder fra forskellige Lande. — Det er sandt, ved dette Møde talte ogsaa en Mand, en Frimenighedspræst fra Amsterdam, der dog paa Grund af hans fra alle de andre Talere højst afvigende Mening om, hvad Kristendom er, hellere ikke maatte have været anmodet om at tale.

Dette Møde var arrangeret af den hollandske Stemmeretsforening, og dets Præsident var *Enkefru Beelaerts van Blockland*, 1ste Sekretær for den hollandske Sædelighedsforening.

Første Taler var *Fru Blauenfeldt, Danmark*. Hun fortalte, hvorledes hun, da Kongressen for to Aar siden holdtes i København, i den Grad stod udenfor Bevægelsen, at hun end ikke tænkte paa at deltage i Møderne.

Gennem sit Studium af den hedenske og muhamedanske Kvinde, der viste hende Kvinden i sin haardeste Undertrykkelse og dybeste Fornedrelse, var hun kommen til at forstaa, at den evropæiske Kvinde var, som hun var, ikke fordi hun var Kvinde, men paa Grund af, at heller ikke hun fik Lov til at udvikle sig frit. Ved at lære Kvindesagen at kende og derigennem Kvindestemmerets-sagen, var hun kommen til at se paa den som en god og retfærdig Sag, som man ikke alene som Kristen meget godt kunde, men som man netop som Kristen *burde* have med at gøre. De kristne Kvinder var som Regel lykkelige Kvinder; men deres Lykke maatte ikke gøre dem egenkærlige; for deres mindre heldigt stillede Søsters Skyld, ogsaa for deres ulykkelige hedenske Søsters Skyld, burde de være med til at løse de Baand, der bandt Kvinderne, og hertil var Opnaaelsen af Stemmeretten absolut nødvendig.

Derefter talte *Comtesse Anna van Hogen-dorp* fra *Haaag*, kendt fra sit mangeaarige Arbejde for Sædelighedssagen. Hun berørte, hvormeget Kvinderne kunde naa i Retning af at stoppe de Kilder, der nu flyder til Ødelæggelse for mange, hvis de blot havde Stemmeretten. Mange syntes, at Kvinderne var for gode og rene til at tage Del i Politikken; men mon ikke noget af det Smuds, der nu klæber ved Politikken, vilde forsvinde, om flere gode, rene Kvinder fik Lov til at tage Del i den?

De to næste Talere, *Pastorinde Hoffmann fra Genf* og *Frk. Maugeret fra Paris* var desværre forhindrede i personlig at være tilstede, og deres Foredrag oplæstes derfor.

Fru Hoffmann, der er kendt i Arbejdet for Sædelighedssagen og Afholdssagen, ligesom i det direkte kristelige Arbejde, ikke alene i sit eget Land, men i alle de tilstødende Lande, fremsatte som Grunden til, at hun ønskede Kvinders Stemmeret, denne, at